

După dezbaterile cu antrenorii eșalonului speranțelor

PEPINIERELE FOTBALULUI SUB REFLECTORUL UNEI ANALIZE RESPONSABILE, EXIGENTE

CLASAMENTUL GRĂITOR AL UNEI PRODUCTIVITĂȚI NECORESPUNZĂTOARE...

În centrele de copii și juniori au fost investite, în ultimul deceniu, importante sume de bani, care se ridică la zeci de milioane. Pe parcurs, s-a văzut clar că unele dintre ele n-au dat ROADELE așteptate, înghițind zeci, sute de mii de lei, fără să producă ceea ce și-au propus. Sau dacă au produs ceva, au produs — ca să folosim un termen din economie — o marfă de calitate mediocră. Investigațiile făcute, în repetate rânduri, au condus la retragerea unor subvenții, în așa fel încât, la ora actuală, se alocă sume de bani unui număr de 35 de centre de pe lângă principalele cluburi divizionare A și B. În plus, după recente hotărâri de partid și de stat, conform cărora s-a trecut la înființarea unor puternice cluburi sportive școlare, F.R. Fotbal subvenționează și 10 unități de acest fel, cluburile din București (Pajura și Electroapara-taj), Eforie, Oradea, Brașov, Arad, Timișoara, Bacău, Pitești și Sibiu.

Toate aceste unități „înghiț” anual importante sume de bani și, în consecință, TREBUIE SĂ DEA CEVA ÎN SCHIMB. Adică să dea jucătorii de care are nevoie fotbalul. Cât mai mulți și de o valoare cât mai ridicată. Este o cerință normală, firească, pentru că NIMENI NU-ȘI POATE PERMITE LUXUL — CUM AFIRMA RĂSPICAT, RECENT, SEFUL STATULUI NOSTRU — SĂ INVESTEASCĂ O SUMĂ, ORICIT DE MICĂ AR FI EA, FĂRĂ RENTABILITATE! Iar RENTABILITATEA fiecărui centru sau club școlar nu poate fi cîntărită decît prin doi parametri deosebiți de precizie și cit se poate de convingători:

1. Cîți jucători au dat primei divizii sau echipei fruntase din eșalonul secund;
2. Cu ce au contribuit la formarea lotului reprezentativ de juniori.

Privite prin prisma primului obiectiv, rezultatele ultimilor ani nu sînt deloc de natură să mulțumească. Printre centrele care au continuat să aducă în prim-plan jucători ce au intrunit sufragii se află Corvinul Hunedoara (Nicsa, Klein, Gabor, Andone, Colesnicu, Rednic), Universitatea Craiova (Georgău, Irimescu, Ciobanu, Gîrleșteanu, Firănescu), F.C. Argeș (Ionașcu, Turcu, Ralea, Stancu II, Trandafirescu), F.C.M. Galați (Vlad, Majaru, Motoc), Chimia Rm. Vilcea (Pavel, Circeag), „U” Cluj-Napoca (Pop, Suciu). Există un al doilea grup de centre care cu chiu cu vai au reușit cite una sau două promovări în ultima perioadă de timp: Olimpia Satu Mare (Bolba), U.T.A. (Csordas), „Pol” Timișoara (T. Nicolae), F.C. Baia Mare (Terhes), Politehnica Iași (Kereszi). În sfîrșit, grosul plutonului. Nimeni n-a auzit — nu în ultimii doi ani, ci mai de mult — ca o mare valoare, un jucător deosebit de înzestrat să-și fi luat zborul spre consacrare de la centre ca Jiul Petroșani, Petrolul Ploiești, C.F.R. Cluj-Napoca, Dunărea Călărași, F.C. Șoimii Sibiu, Delta Tulcea, Gloria Bistrița, C.S.M. Drobeta Tr. Severin, Sportul studentesc, C.S. Tirgoviste. Rezultatele acestor unități, în raport cu ceea ce li s-a dat, în raport cu bunele condiții pe care le au, sînt încă necorespunzătoare. La fel se prezintă lucrurile și cu cele zece cluburi sportive școlare, dar față de ele pretențiile sînt, deocamdată, mai mici, din cauza timpului mai scurt de cînd au fost ele organizate pe baze noi.

Acesta este un aspect al problemei puse în discuție. Celălalt se referă la ce au furnizat unitățile finanțate de F.R. Fotbal echipei reprezentative de juniori. Cu această ordine de idei, trebuie spus că înființarea clubului național Lu-ceafărul s-a datorat CONCENTRĂRII LA UN NIVEL SUPERIOR a valorilor descoperite atît de centre, cit și de cluburile școlare, cu scopul de a se alcătui o puternică echipă reprezentativă

de juniori. La acest club s-au creat bune condiții de pregătire (care vor fi și mai bune în viitorul apropiat) și foarte bune de învățură și participare la competiții adecvate pretențiilor, necesităților. S-a urmărit GRĂBIREA creșterii valorii acestor copii și juniori pentru a fi apti să răspundă la comenzi în confruntările oficiale. Care este CONTRIBUȚIA celor 45 de pepiniere finanțate de F.R. Fotbal la alcătuirea acestor patru grupe? Iat-o într-un clasament su-generis, în care am introdus și jucătorii promo-tiei 1969:

1. Steaua — 8 jucători;
 2. „U” Cluj-Napoca — 5;
 3. Universitatea Craiova — 4.
- Urmează, pe locul 4, un grup de 12 centre, fiecare cu cite trei jucători trimiși la Lu-ceafărul: F. C. Argeș, S.C. Bacău, F.C.M. Galați, Corvinul Hunedoara, Progresul Vulcan București, F.C. Constanța, Politehnica Iași, U.T.A., F.C.M. Reșița, C.S.S. Pajura, C.S.S. Electroapara-taj și Dinamo București.

Cite doi jucători: A.S.A. Tg. Mureș, C.S.S. Timișoara, C.S.S. Bacău, Metalul București, Sportul studentesc, F.C. Baia Mare, Gloria Bistrița și Rapid București.

Cite unul singur: F.C. Bihor, Olimpia Satu Mare, F.C. Brăila, C.S.M. Suceava, F.C. Șoimii Sibiu, C.S. Tirgoviste, Chimia Tîrnăveni, C.S.M. Drobeta Tr. Severin, „Pol” Timișoara, T.M. București, C.S.S. Arad și C.S.S. Brașovia.

Nici un jucător: cluburile sportive școlare din Sibiu, Oradea, Pitești și Eforie, F.C. Olt, Jiul Petroșani, C.F.R. Cluj-Napoca, Dunărea Călărași, C.S. Botoșani, Chimia Rm. Vilcea, Delta Tulcea, Petrolul Ploiești și Gloria Buzău.

N-au intrat în „calcul” jucătorii respinși ca necorespunzători, precum și cei care au fugit acasă și care au fost sancționați. O singură con-cluzie... sare în ochi după citirea acestui cla-sament: numărul mic de jucători proveniți de la centre care altădată se aflau printre cele mai productive din țară. Este vorba de Petrolul Ploiești, F.C. Bihor, „Pol” Timișoara, F.C. Brăila, Rapid, Metalul București etc. Și menține-re pe aceeași linie a lipsei de preocupări serioase privind creșterea unor elemente dotate, a unor centre ca cele din Tulcea, Botoșani, Pe-troșani, Tirgoviste, Suceava etc. Sau nu în pe-piniere lor juniori talentați și nu vor să fie... descoperiți de C.S. Lu-ceafărul și echipa repre-zentativă de juniori. Există, oare, un simbul de adevăr dincolo de această întrebare?

0-3 și 0-1 cu Ungaria, 3-1 și 1-1 cu U.R.S.S. în preliminariile U.E.F.A. '79 (o calificare rata-tă) și 1-0 și 3-0 cu Turcia în preliminariile U.E.F.A. '80, 2-1 cu Finlanda, 0-1 cu Polo-nia și 1-0 cu R.F. Germania în grupa C a tur-neului final de la Leipzig, în care echipa a ocu-pat locul 2 — acestea sînt rezultatele obținute în ultimii doi ani. Ele demonstrează că s-a făcut un salt de la un an la celălalt, că apariția clu-bului Lu-ceafărul în fotbalul nostru a fost de bun augur. Tot la fel de adevărat este însă și faptul că pentru a se obține rezultate și mai bune în viitor, este necesară materializarea a două premise, două condiții sine qua non: 1. Îscarea unei adevărate concurențe între pe-pinierele fotbalului pentru a trimite la Lu-ceafărul — în fond la echipa națională de juniori — cei mai talentați jucători din țară; 2. Desfășurarea la acest club național a unei activități și mai susținute exemplar, la un nivel calitativ superior, așa cum se cere acum în fotbalul de performanță.

O activitate nu cum se desfășoară în cele mai multe dintre centre și cluburi școlare, adică nu cum vom arăta în continuare...

Unele cazuri le-am sancționat deja, altele vor face obiectul unei analize atente cînd ne vom întoarce acasă. Două probleme mi se par mie că soli-cită o rezolvare rapidă: 1. Im-posibilitatea unui singur om de a lucra bine cu trei grupe; 2. de ce sînt lăsați profesori cu normă întreagă la clubul școlar să lucreze și la alte cluburi de seniori?

E. POPESCU (C.S. Tirgoviste): „Fotbalul nostru suferă încă din punctul de vedere al organizării. Echipa mică, de exemplu, nu are competiții a-decuate. Iar în privința selec-ției ar trebui să se efectueze

Concluziile? Cele mai multe dintre ele au fost subliniate cu verzele în rîndurile de mai sus. Nu putem încheia, însă, fără a accentua încă o dată că în marea majoritate a celor 35 de centre și 10 cluburi sportive școlare instrui-re și educarea copiilor și juniorilor nu se face după planul-program, adică după „manualul” care li s-a oferit la începutul anului competi-țional. Continuă să fie ignorate principiile de bază ale antrenamentelor, continuă să se lucreze empiric, ca pe vremuri, fără să se țină cont de faptul că cerințele fotbalului au cres-cut, că altul este acum MODELUL jucătorului de performanță, că altele sînt obligațiile cărora tre-buie el să le facă față. Nu mai departe de zi-lele trecute, echipa noastră de juniori, alcătuită

Consfătuirea cu antrenorii din pepinierele fotbalului a fost mai scurtă decît cele din anii trecuți. Dar a fost mai eficientă, pentru că a supus dezbaterilor două dintre pro-blemele esențiale din activitatea celor 35 de centre de copii și juniori și a celor 10 cluburi sportive școlare subvenționate și de F. R. Fotbal: 1. cum și cit se muncește în aceste unități (cu date concrete); 2. ce au produs ele în ultimii doi ani (tot cu date concrete). Referatele, susținute de antrenorii Cornel Simionescu și Ion Nunweiler, au spus răspicat lucrurilor pe nume și tocmai de aceea am considerat necesar să spicui-m din ele pasajele cele mai interesante, să le comentăm, dar să dăm cuvîntul și aceloră dintre antrenorii participanți la dezbateri care au reușit să spună ceva atît în spirit critic cit și autocritic.

UN „MANUAL” STUDIAT DIN... TREI ÎN TREI FILE!

Planul-program al procesului instructiv-educativ al tinerilor fotbalști a fost elaborat în 1979, urmîrindu-se prin aplicarea lui asigurarea unei PREGATIRI SUPERIOARE și educarea mul-tilaterală a copiilor și juniorilor. Începînd cu campionatele 1979/1980, a intrat în vigoare, devenind OBLIGAȚIE pentru toate centrele și cluburile școlare.

Ce cuprinde el? În primul rînd, cele cinci trăsături tactice ale jocului modern, modelul jocului și jucătorului, obiectivele pro-cesului de instruire pe categorii de vîrstă, modul de abordare a factorilor antrenamentului, criteriile de selecție, problemele prioritare în munca grea cu tinerii jucători în formare, volumul minim de pregătire necesar la fiecare categorie de vîrstă etc., etc. Cuprinde absolut tot ce este necesar pentru ca la copii și juniori să se desfășoare o activitate cu adevărat științifică, la nivelul cerințelor actuale.

Cum se prezintă lucrurile după un an de la intrarea în vi-goare a acestui plan-program? Iată un „tablou” al lor cit se poate de cuprinzător și real, rezultat din controalele efectuate de antrenorii zonali și federali, de metodisti ai consiliilor jude-țene pentru educație fizică și sport, de membri ai birourilor colegiilor județene de antrenori, de inspectori școlari etc.

● În unele unități acest plan-program nu este cunoscut sau dacă e cunoscut nu e aplicat: C.S.S. Gloria Arad, F.C. Bihor, Jiul Petroșani, Delta Tulcea, F.C. Brăila, F.C. Constanța etc. ● În jocul cu liberu au apărut îmbunătățiri la unele echipe ca S.C. Bacău Polit. Iași, Metalul București, Dinamo, F.C. Argeș, C.S.S. Craiova, Corvinul, „U” Cluj-Napoca etc. și nu se observă acest lucru la formații ca C.S.S. Tulcea, Sportul studentesc, C.S.S. Oradea, C.S.S. Sf. Gheorghe și încă multe altele. ● Au realizat frumoase progrese în jocul fără minge Lu-ceafărul, F.C. Constanța, A.S.A. Tg. Mureș, Dinamo, U.T.A., C.S.S. Banatul, C.F.R. Cluj-Napoca, Corvinul, în schimb au rămas dateore la acest capitol Gloria Buzău, Sportul studentesc C.S.S. Hunedoara, C.S.S. Gloria Arad, C.S.S. Oradea etc. ● Aplicarea consecventă a marajului și, mai ales, a presingului colectiv rămîn probleme pe care echipele de juniori nu au reușit să le rezolve. Ca și schimbarea ritmului de joc, ca și schemele tactice proprii, care apar doar sporadic la grupări ca F.C. Argeș, Dinamo, Corvinul, C.S.S. Banatul, S.C. Bacău, Rapid și Lu-ceafărul. ● Privind cri-teriile de selecție s-a constatat că cei mai mulți antrenori merg tot pe „metoda ochiometrelui”, care nu mai corespunde, evident, cerințelor actuale. ● Antrenamentele continuă să se desfășoare nediferențiat pe categorii de vîrstă, cele mai multe sînt impro-vizate, nu constituie verigi dintr-un lanț de lecții concepute cu sarcini precise. Exemplele sînt numeroase. Iată cîteva: C. Szasz (C.S.S. Tg. Mureș), V. Niculescu (Univ. Craiova), C. Florescu („Pol” Timișoara), N. Radu (S.C. Bacău), toți profesorii de la C.S.S. Oradea, C.S.S. Banatul Timișoara, C.S.S. Gloria Arad, an-trenorii de la Delta Tulcea, F.C. Bihor, Jiul Petroșani, Corvinul etc. ● Cîdurile săptămînale sînt întocmite formal, nu ca un instrument de lucru. Excepțiile de la această realitate sînt S. Stănescu și A. Mităchescu (Univ. Craiova), Gh. Ungureanu (C.S.S. Dimbovița), E. Popescu (C.S. Tirgoviste), N. Săbăslău („U” Cluj-Napoca), A. Rusu (Progresul Vulcan). S-au întîlnit zeci de cazuri în care antrenorii nici măcar nu au întocmit cîdurile din timp: V. Ichim (Delta Tulcea), A. Neagu, V. Cernega, M. Olteanu (F.C.M. Galați), I. Mafa și P. Arnăut (C.S.S. Banatul), D. Romilă (Polit. Iași) și mulți alții. ● La centre și cluburi șco-lare ca Univ. Craiova, C.S.S. Pitești, F.C. Șoimii, U.T.A., F.C. Constanța, Corvinul există o colaborare permanentă între an-trenori și părinții copiilor, o disciplină a muncii. Nu același lucru se poate spune despre pedagogii de la C.S.S. Gloria Arad, C.S.S. Tg. Mureș, C.S.S. Eforie etc. ● La unele unități sînt ținute „gra-ficele” evoluției jucătorilor nominalizați (E. Popescu — C.S. Tir-goviste, Gh. Ungureanu — C.S.S. Dimbovița, N. Săbăslău — „U” Cluj-Napoca, Al. Dan — U.T.A., S. Stănescu — Univ. Craiova, V. Florescu — F.C. Argeș), dar marea majoritate n-au o evidență.

Iată, așadar, principalele aspecte semnalate în activitatea an-trenorilor de la eșalonul speranțelor fotbalului nostru. Sigur că nimeni nu poate nega că nu există și GREUTĂȚI OBIECTIVE legate de baza materială, de sprijinul acordat de unele foruri locale, de posibilitățile concrete de stimulare a acestor antrenori. Dar este foarte clar un lucru: acolo unde pasiunea, inițiativa și interesul profesional au urcat pe prim-planul activității, acolo au fost învinse piedicile, acolo procesul de instruire și educare a tinerilor jucători nu a avut de suferit, acolo s-au obținut și re-zultatele cele mai bune.

o cercetare mai serioasă, pe baze științifice”.

V. COTET (F.C. Brăila): „Cu doi ani în urmă am mai spus la o consfătuire că fotbalul nostru are nevoie de competiții republicane la toate categoriile de vîrstă, că la noi realita-te e puțin... inversată. Adică la o echipă de seniori, cu 15-16 jucători, lucrează doi antrenori, iar la copii și juniori un an-trenor lucrează cu 30-40 de ju-cători! Nu credeți că nu e bine?”

D. PĂTRAȘCU (Corvinul Hu-nedoara): „Eu unul nu m-aș lamenta atît cit se lamentază colegii mei mai tineri. Știm

în ce condiții ne pregăteam și jucam înainte. Mai bine ar fi să punem mina și să lucrăm așa cum trebuie, să căutăm timpul care ne trebuie, să ne amenajăm terenurile cu lărbă care ne trebuie”.

T. MESAROS (Chim. năveni): „Toți factorii datorită să acorde mai multă atenție schimbului de mine al fotbalului și să începem cu ce s-a început mereu, dar s-a a-bandonat pe parcurs: ACCE-SUL GRATUIT AL TUTUROR COPIILOR PE STADIOANELE NOASTRE. Ca să-i atragem pe copii, să nu ni-i mai „fure” mereu celelalte sporturi”.

din jucători talentați, a luat un start bun în „Turneul Prietenia”. Lipsită, însă, de o pre-gătire fizică corespunzătoare, ea a evoluat, în partea finală a competiției, cu un potențial mai scăzut.

Exemplele pozitive evidențiate în cadrul dezbaterilor de la Deva demonstrează — cum concluzionează și D. Lăzărescu, secretar al F.R.F. — că se poate, că centrele și cluburile școlare POT pași pe făgașul unei activități calitativ su-perioare, că rezultatele lor POT deveni mai bune. Totul e ca ele, exemplele pozitive, să de-vină... molipsitoare la scara întregului eșalon al speranțelor.

NOI OPINII CRITICE ȘI AUTOCRITICE...

N. SĂBĂSLĂU („U” Cluj-Napoca): „Am urmărit multe partide de juniori inclusiv pe cele ale turneului final al campionatului republican. Se remarcă îmbunătățiri ale jocu-lui, dar și numeroase abateri de natură disciplinară. Dacă numai la turneul final au fost 26 de cartonașe galbene și do-ua roșii, imaginați-vă ce există în campionate. Dovadă elocven-tă că la capitolul rezervat mun-cii educative situația este neco-respunzătoare.

D. CHIRIȚĂ (S. C. Bacău): „Ne străduim să efectuăm o pregătire cit mai diversificată, folosind mult și alte sporturi, ca patinajul și schiul (iarnă) și inotul (vara)... Am reușit, de nenumărate ori, să aducem la teren odată cu copii, și mulți părinți pentru ca aceștia să se convingă ce fac ei în timpul afectat antrenamente-lor. Repercușiunile — favora-bile — sînt neabătute”.

D. NICOLAE-NICUȘOR (Di-namo): „Noi, antrenorii, sîm-tem principalii vinovași de pro-

ductivitatea scăzută a centre-lor. E foarte clar că trebuie să se muncească mai mult și mai bine să nu mai fim atît de comози. Cele două mari ob-stacole pe care le întîmpinăm, însă, în activitatea noastră se numesc timp și terenuri. Tîm-pul din ce în ce mai mic pe care îl are la dispoziție copil-ul, și terenurile cu zgură, pe care nu se poate efectua o pregătire conform cerințelor”.

S. STĂNESCU (Univ. Craio-va): „În mîinile noastre se află viitorul fotbalului. Acest lucru trebuie să-l înțeleagă toată lu-mea și în primul rînd condu-cătorii cluburilor. Există mulți printre noi ferm hotărîți să lucreze bine, eficient, dar să și fim răsplătiți cum se cuvine. Pentru învingerea Leeds-ului au fost premiați cei doi an-trenori și jucătorii craioveni. Ni-meni nu s-a gîndit și la cei care i-au crescut pe Boldici, Irimescu, Balaci Ticleanu”

C. CALINESCU (C.S.S. Glo-ria Arad): „Am fost aspru criticați și pe bună dreptate.